

med, at jeg vil stemme for de af den ærede Folkethingsmand fra Slagelse (Fischer) stillede Undringsforslag, og for det af Landsthingsmanden for Kjøbenhavn stillede Forslag, men jeg vil i ethvert Tilfælde stemme imod det nu foreliggende Forslag, fordi jeg troer, at en reen og ubetinget Antagelse af Budskabet kan og bør gives af Rigsdagen, og fordi jeg seer et saadant Samtykke i de Hovedforslag, vi der- efter komme til at behandle.

Lindberg: Den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Madvig) har idag gjort opmærksom paa, at der var en Nødvendighed tilstede, som skulde lede til at gaae ind paa det kongelige Budskab, naar det saaledes blev modificeret og forandret, som foreligger i Hovedforslaget under Nr. 2. Jeg tillader mig, at henlede Opmærksomheden paa, at naar der saaledes tales om en Nødvendighed, som fra Ministeriets Side med klare Ord er sagt ikke er tilstede (Hør!), saa maae vel vi, som ikke kende saaledes til Forholdene, som den ærede Rigsdagsmand, der selv engang har staaget de heromhandlede Forhold meget nær, vel bede os oplyste om, hvori da den Nødvendighed bestaaer; thi, naar vi have gjort et reent og klart Tilbud til Regjeringen om, at vi ville antage det kongelige Budskab, saaledes som det foreligger i Londontractaten uden alle Forbehold, saa, dersom Regjeringen mener, at dette nødvendigtvis medfører en Ophevelse af Kongelovens Arvesølge, da lade vi det staae til Regjeringen selv paa dens Ansvar at gennemføre det, men naar vi have gjort dette uden nogetsomhelst Forbehold, saa mener jeg ogsaa, at vi ere berettigede til at forlange, at der ikke for Fremtiden oftere tales om en Nødvendighed, uden at denne da ogsaa foreligger os, saa vi kunne see den (Hør!). Jeg skal derfor paa ethvert Stadium stemme, som jeg gjorde igaar, og blive ved altid at stemme Ja for Antagelsen af Londontractaten og Nei til Alt, hvad der gaaer imod eller udenom denne. Det var blot for med disse Par Ord at retfærdiggjøre mit Forhold i Sagen, at jeg har ubedet mig den ærede Rigsdags Opmærksomhed i dette Dieblif.

Orsted: Det Forslag, som idag foreligger, har det tilfælles med det, som blev for-

handlet igaar, at det ikke indeholder et lige fremt Ja eller Nei til det fgl. Budskab, hvilket jeg troer, er det eneste, hvorom der burde stemmes her. Imidlertid maa der erkjendes, at det dog indeholder en ganske bestemt Mening om, hvorledes Londontractaten skal forstaaes, og paa hvad Maade den skal gennemføres. Det er altsaa ikke saa tomt som det Forslag, efter mine Tanker, var, der foreskom igaar, om hvilket sidste jeg troede, at jeg aldeles ikke kunde afgive nogen Stemme, fordi der efter min Overbeviisning ikke var noget at kunne benægte, og jeg derimod paa den anden Side aldeles ikke kunde erkjende, at det var noget til Sagen hørende. Man kan ikke andet end erkjende den Fædrelandskærlighed, som gaaer igjennem det Forslag, der er stillet under Nr. 2, og den Udvikling, som det her har faaet; denne Fædrelandskærlighed viser sig paa en dobbelt Maade, baade i det, man ønskede at opnaae, og det, der ligger de Vedkommende, navnlig den ærede Taler, som er traadt frem og nærmere har udviklet Forslaget, dybt paa Hjertet som Fædrelandsvenner, og denne Fædrelandskærlighed har viist sig deri, at de underordne det, som de ansee for det Bedste, under det, som de ansee for muligt at opnaae, fordi de finde, at Fædrelandet vilde være udsat for større Farer, naar man modsatte sig dette for at opnaae det Bedste. Naaget jeg maa erkjende denne Fædrelandskærlighed, saa kan jeg dog hverken i den ene eller i den anden Henseende samstemme med de ærede Forslagsstillere. Jeg er nemlig i det Tilfælde, at jeg ikke har Noget at opoffre af mine Mentinger og Duffer, idet jeg har den fuldkomne Overbeviisning, at den Arvesølgelov, som efter det kongelige Budskab skal gives, ikke alene er nødvendig for Landets Sikkerhed i en nær og fjeru Fremtid, men jeg erkjender tillige, at uafhængig af de særdeles Omstændigheder, som nu ere indtraadte, er den foreslaaede Forandring særdeles ønskelig (Se: Hør!). Jeg maa her, for at forebygge Misforstaaelse, gjentage, hvad jeg forhen har sagt, at jeg derfor ikke anseer den foreslaaede Ordning for den ønskeligste i alle Henseender, idet jeg troer, at der er et Gul deri, forsaavidt man ikke har nogen fast Bestemmelse om, hvor-